

resno opozoril na takšne ljudi. Njegovo opozorilo ni ostalo brez uspeha. Uspeh je v tem, da ljudje bolj čuvaljo svoj jezik, ki mu ne spuščajo vajeti, pazijo pa tudi bolj na sovražna ušesa. Z istim pojavom kot pri nas imajo tudi posla v Angliji. Tudi v tej državi visoke kulture se nahajajo ljudje, ki nimajo dovolj discipliniranega jezika in ki z njim ogrožajo interese narodne brambre. Zato je proti brbljanju takšnih ljudi začela nastopati organizirana javnost. Izdali so se v ogromni nakladi letaki, ki poučujejo narod o nevarnosti nepremišljenega govorjenja. Posebno se opozarjajo ljudje na to, kako nevarno je govoriti o mobilizaciji, o vpoklicih vojaških obvezancev na vaje, o oboroževanju, o municiji, o gibanju ladij, letal itd. Dva in pol milijona letakov te in slične vsebine je bilo te dni izdanih v Angliji. Mnogo jih je tudi bilo poslanih v angleške kolonije in dominijone. Čeprav se pri nas še ni smatralo za potrebno izdajati letake zoper nepremišljeno brbljanje, potrebno pa je, da se vsaj zoper hudobne povzročevalce in razširjevalce neresničnih in državnim koristim škodljivih vesti postopa z vso odločnostjo.

Komunisti v Rusiji — manjšina. Nad ruskim ljudstvom vlada z nasiljem komunistična stranka, ki si v teku 23 let, kar vlada nad Rusijo, ni mogla pridobiti zaupanja ljudstva. To dokazuje izid občinskih volitev, ki so se nedavno vršile v Rusiji (z izjemo vzhodne Poljske, ki jo je zasedla Rusija, in Karelijske ožine, ki je radi vojne s Finci v voj-

nem stanju). Rezultat občinskih volitev v sovjetski Rusiji je tale: izmed izvoljenih občinskih odbornikov pripada komunistični stranki 31.41%, 68.59% izvoljenih kandidatov pa je izven komunistične stranke. V mestih so komunisti zavzeli 43—50% odborniških mest. V sami Moskvi imajo komunisti 699 odbornikov, 703 pa je izvenstrankarjev. Potem takem niti v ruski prestolnici ni komunistične večine. Na vaseh pa je odstotek nekomunističnih odbornikov še veliko večji kot v mestih in industrijskih krajih. To je dokaz, da rusko ljudstvo v svoji veliki večini odklanja komuniste. Razmere v Rusiji dokazujejo, da je komunizem kot gospodarski, politični in državni sestav nemogoč. Če ga odklanja rusko ljudstvo, bi ga vsak narod z višjo kulturo že davno končno veljavno moral pregnati iz svoje srede. Ako bi se vojne razmere obrnile v škodo sovjetov, bi to moglo postati usodno tudi za notranje razmere sovjetske Rusije.

V Ameriki grade zračne orjake. V Kaliforniji v Združenih državah Severne Amerike gradi tovarna letal »Douglas« orjaško letalo za bombardiranje, ki bo nosilo ime tovarne. Bombarder bo imel šest motorjev, ki bodo proizvajali 1200 konjskih sil moči. Goriva bo vzelo s seboj za 8000 km poti in bo zmožno z 20.000 kg (20 tonami) bomb preleteti brez pristanka 10.000 km dolgo pot. Zračni orjak bo tehtal 80 ton. Ta orjak bo najbrž dan na razpolago zaveznikom (Angliji in Franciji).

Kratke tedenske novice

V Bosni in Srbiji je začelo vodstvo zemljoradniške stranke med ljudstvom veliko akcijo proti državni trošarini na alkoholne pijače.

Novo nemško tajno vojno sredstvo, katerega je Hitler že večkrat napovedal v svojih govorih, je po mnenju francoskih strokovnjakov nov strupen plin, s katerim bi radi Nemci pregnali francoske čete iz Maginotove črte.

Nemčija bo vzela s 1. marcem iz prometa vse niklaste kovance po eno marko in 50 pfenigov in jih bo nadomestila z aluminijastim denarjem. Radi zapore na morju so ostali Nemci brez nikla, ki je neobhodno potreben za oboroževanje.

Francija ima pod orožjem šest in pol milijona mož. Na francoski meji je postavljenih nad 18 milijonov metrov žičnih ovir.

Velika Britanija bo imela oboroženih ob koncu leta 1940. pet milijonov ljudi.

Tretji oddelek kanadske vojske je došel od nemških podmornic nesovirano 8. februarja v neko angleško luko, kjer se je izkrcal.

Angleška in francoska vojska skupaj sta izgubili v prvih petih mesecih vojne 1500 mož. V svetovni vojni leta 1914. je imela francoska armada sama v istem razdobju 720.000 smrtnih žrtev.

Od začetka vojne znašajo zavezniške in nevtralne izgube na morju 274 ladij, od tega 143 angleških, 14 francoskih in 117 nevtralnih — trdijo Angleži in zanikajo nemško trditve o uničenju 409 zavezniških in nevtralnih ladij.

Združene ameriške države so dovolile Finski posojilo sto milijonov dolarjev, to je šest milijard dinarjev za nabavo ameriškega blaga.

Stirje divizijski in 12 brigadni generalov je zadnje dni odlikoval Stalin radi »sijačnih sovjetskih uspehov na Finskem«.

Irska nasilneža Barnes in Ricards, ki sta bila lani avgusta obojena na smrt, ker sta zakrivila eksplozijo, pri kateri je bilo ubitih pet oseb, sta bila sredi minulega tedna v Burminghamu na Angleškem obešena.

Rudniška nesreča v premogovniku pri Martie-u v Belgiji je zahtevala 25 smrtnih žrtev.

Vsled deževja sproženi zemeljski plaz je zasul v španskem mestecu Puentes de Cesna pri Granadi več hiš in je bilo 19 ljudi ob življenju.

V francoski armadi služi — kakor poroča francosko časopisje — 17.000 duhovnikov. So na raznih vojaških položajih. Med njimi so častniki, podčastniki in navadni vojaki. Udeležujejo se tudi bojev in jih je precej že padlo, mnogo pa je tudi že odlikovanih.

Finci so uničili ali zajeli doslej 644 sovjetskih tankov, sestrelili 331 sovjetskih letal, zaplenili 208 topov, ki so večidel uporabni, 502 tovarna avtomobila, 63 poljskih kuhinj, ki so večinoma v dobrem stanju, 28 oklopnih avtomobilov, 20 velikih traktorjev in 1550 živih konj. 40 tankov uporablja sedaj finska vojska v borbah proti Rusom-lastnikom. Finske vojne sile so potopile nadalje tri sovjetske vojne ladje in eno podmornico. Sovjetske izgube cenijo na 200.000 vojakov.

Organiziran kmetijski stan je trdnjava Finske

Pri napadu Rusije na Finsko skuša komunistična propaganda svetu, predvsem pa Fincem, dokazati, da hočejo Fince le odrešiti in jim pripomoči k boljšemu življenju. Toda Finci kot kmečki narod so za to propagando gluhi, ker ljubijo svojo zemljo, predvsem pa svobodo posameznika, ki je prinesla Fincem zavidanja vreden napredek, katerega ne more pokazati Rusija s svojim neurejenim nasilnim državnim ustrojem.

Tajno finskega junaškega odpora nam odkrije vpogled v organizacijo finskega kmetijstva. Podnebje in zemlja Finske za kmetijstvo nista ugodna. Kmečki stan sestoji iz malih posestnikov, kar življenje napravi še bolj težavno in zahteva medsebojno pomoč. Od tod izvira smisel finskega kmeta za disciplino. Finski kmet je najbolje združeno organiziran. Med članstvom vlada duh sodelovanja in vera v uspeh. Na tej osnovi je združni duh finskega kmeta zadobil okrog leta 1880.

svoj veliki polet. Pozneje, ko se je finsko združništvo tesno povezal s finskim ministrom za kmetijstvo, se je tako razvil, da šteje danes 5500 zadrug, v katerih sodeluje preko 800.000 članstva, to je 25% prebivalstva, kar obsega skoraj vse finske kmečke družine. Poslovanje teh zadrug znaša letno pet milijard finskih mark. Če gremo po finskih vaseh, vidimo povsod združne trgovine, ki imajo svoje centrale v glavnem mestu Helsinkih. Zadruga dobavljajo kmetom in delavcem vse, kar potrebujejo za življenje, ter prevzema in prodajajo kmetijske in delavske proizvode. Združništvo ima v Helsinkih sledeče centrale: Zadruga oskrbovalnih in prodajnih trgovin, Osrednja kmečka nakupovalna zadruga s 324 trgovinami, Osrednja mlekarna s 549 mlekarskimi zadrugami, Osrednja kreditna banka s 1299 kreditnimi zadrugami in 139.000 člani. Poleg omenjenih obstojajo še druge združne centrale, ki skr-

Varnostni klobuki

Že nekaj časa pripravljajo londonski damski frizerji novo pričesko, ki naj bi bila takšna, da je jeklene čelade, kakršne nosijo sedaj članice najrazličnejših ženskih organizacij, ne bi moglo pokvariti. Čas pa je zahteval tudi posebnosti glede moških klobukov. Najnovejši model teh klobukov imajo jeklene vložke, ki naj bi glave ščitili pred drobelci bomb in izstrelkov.

Delavska milica

Da bi preprečili beg komunističnih nasprotnikov, so v zasedenih vzhodnopolskih pokrajnih ustanovili tako imenovane rdeče delavske milice. Člani teh milic so do zob oboroženi. Po vseh cestah in potih se pojavljajo. Preiskuv-

Av gust Senoa:

Berač Luka

Povest iz vaškega življenja

*

»Tebe!« je ponovil Luka, dvignil glavo in pogledal deklo žalostno, tako žalostno, da jo je srce zabolelo. »Vidiš, jaz nisem berač, imel bom hišo in grunt, imel bom vse, človek bom, toda ti me dvigni s svojo roko! Ljudje pravijo, da dvigajo angeli dušo v nebo, dvigni ti mene na zemljo med ljudi, dvigni, prosim te za pet ran Kriščevih! Samo ti moreš, samo ti, jaz nočem druge, ne maram druge. Nikar se ne smeš, nikar se ne norčuj! To mi je prišlo od Boga v glavo, reci mi besedo, samo besedo!«

»Niti se smeš niti se norčujem, greh bi bilo. Toda rečem vam, Luka, pustite me; jaz nisem svoja, nevesta sem, slabo ste se namerili.«

»Nevesta? Ti? Čigava?« je kričnil Luka in vsa kri mu je udarila v lice.

»Z Androm Pavlekičevim, ki sem se mu v srcu že davno obečala.«

»Davno obečala! A jaz tega nisem vedel. Oh, oh! To mi je smrt, smrt!« je jecal Luka in lezel vase.

»Pojdite, Luka, svojo pot in Bog vam daj srečo!«

34

Mene pa pustite! Vedela sem, da boste prišli; sosed Mato je to povedal mojemu očetu. Vi ste računali, toda vaši računi so bili krivi. Vsako srce gre svojo pot, a očetova nesreča ni pot do mojega srca. Vidite, jaz se ne smejim, kakor bi to druga storila, jaz ne kličem očeta, niti vas ne podim s palico, jaz vam samo pravim: Zbogom! Če imate dušo, boste lahko človek tudi brez mene.«

To je rekla in šla v hišo, Luka pa je ostal sam kakor ono drevo, ki je zraven njega stalo.

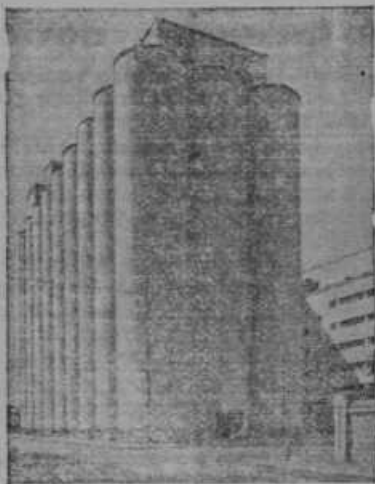
»Če imate dušo?« si je ponovil šepetaje. »Pa je nimam, nimam, čeprav sem jo imel; zdaj sem jo izgubil.«

Čelo se mu je zmračilo, z divjim očesom je pogledal proti hiši, pobral je denar, in kakor da ga hudobci gonijo, je zbežal čez polje daleč, daleč od Jelenja brez sledu...

Ljudje so se začudeno spraševali: Kje je Luka? Kam je izginil? Ali ga je zemlja požrla? Zaman. Toliko let je Luka v Jelenju preživel, vsak otrok, vsak pes ga je poznal na vasi, zdaj pa je čez noč izginil, kakor da ga nikoli ni bilo.

Najbolj so se čudili njegovi dolžniki in teh je bilo dosti v Jelenju. Kako da ne pride po denar, kako da jih ne terja za dolg?

Ali niso se dolgo spraševali, kmalu se jim je razjasnilo. Vkratkem jih je začel robiti gospod Radnič, ki mu je bil Luka vse zadolžnice prodal, robil in plenil jih

Na sliki vidimo zgradbo za shranjevanje žita (silos) na Finskem. Pouči nas o naprednosti in organiziranosti prebivalstva Finske.

be za vzgojo svinj in konj, prodajo jaje in lesa, elektrifikacijo vasi, nakup in uporabo kmetijskih strojev, uporabo vodovoda in telefona na vasi, za obrambo proti požaru itd. Centrala vseh organizacij skupno pa je Osrednje društvo Pallerso, ki spretno vodi delo tako obsežnega združništva. Vlada Finske popolnoma zaupa temu društvu vso skrb za nadziranje pravilnosti poslovanja združništva.

Vse to delo omogoča finski kmečki narod, ki je delaven, pameten in odklanja revolucijo. S pomočjo združništva so Finci odpravili brezposelnost ter dvignili narod gospodarsko in kulturno na tako višino, da jih za to zavidajo največji kulturni narodi sveta. Ta narod se je sedaj spremenil v junaško vojsko, ki ve, kaj brani. Molče stoji na mejah svoje domovine in brani svojo pravico, blagostanje in kulturo kot svoj največji zaklad, katerega si je pridobil s pridnostjo in vztrajnostjo.

Spominjajmo se v molitvah rajnih!

Ohranimo vrliga moža v najboljšem spominu! Dne 6. februarja smo pokopali pri Sv. Benediktu v Slov. goricah Jožefa Senekoviča, kmeta v Trsteniku, po domače Peserlovega Joža, ki ga je ubila streha gospodarskega poslopja, ki se je zrušila nanj, ko je hotel pokazati, kje se naj podpre. Žalost nad njegovo izgubo je bila splošna, to je pokazal veličastni pogreb. Prihitieli so k sprevedu Fantovski odsek, domače in antonjevske društvo starih vojakov z zastavo, gasilska četa z zastavo in na stotine ljudstva. V ganljivi nagrobnici je povedal g. dekan, da je bil pokojni Jože globokoveren oče svoji družini, ki se je leta 1925. posvetila bl. Srcu, kateremu v čast in zahvalo, da je bil v svetovni vojni ohranjen, je pozidal krasno kapelico ob novi cesti. Nad 40 let je hodil trijančič v župnijsko cerkev, dolga leta je bil vodnik našim romarjem na Sladko goro. Bil je velik prijatelj duhovnikov. Leta 1929. je zbral od prizadetih družin 12.000 din za krasni vojni spomenik 95 padlim iz naše župnije, ki je bil blagoslovljen dne 1. decembra 1929. Obenem je ustanovil društvo starih vojakov. Bil je 39 let vnet član tamburaškega zbora, krepko je pomagal pri stavbi Ciril-Metodovega doma, več dob je bil član občinskega odbora občine Sv. Treh kraljev. Bil je odličen živinorejec, sadjar in vinogradnik. Dva njegova sinova sta dovršila mariborsko sadjarsko in vinarstvo šolo, dve njegovi hčerki pa domači gospodinjski tečaj. Bil je poln srčne dobrote, mož priprost sicer, a vendar vsestransko delaven. Ohranimo ga v najblažjem spominu! Njegovi bližnji ženi in sedmerim dobrim otrokom naše odkrito sožalje! Naj počiva v miru!

Vzoren katoliški mož je zatisnil oči. Pri Sv. Juriju v Slov. goricah je dne 2. februarja

umrl vzoren katoliški mož Franc Bezjak. Rajni je dočakal lepo starost 76 let. Bil je dober katoličan in v pomoč siromakom. Pogreba se je udeležilo lepo število njegovih prijateljev in znancev. Ženi, hčerama in sinoma naše sožalje — rajnemu pa naj sveti večna luč!

Smrtna kosa v Framu. Januarja nam je smrt ugrabila starčka Karla Müller, pridno delavko Matildo Cvirn, vdovelega 80 letnega Antona Lešnik, p. d. Gril, Filomeno Knez v Loprivniku, pastirja Mirka Kobalej, na Planici je pri šoli zmrznila Marija Marčič, utrjena vsled dolge poti iz Pesnice. Naj v miru počivajo — njihovim sorodnikom sožalje!

Pogreb dobrega gospodarja in cerkvenega ključarja. Dne 2. februarja je bil pogreb splošno znane Kolarja Mihaela od St. Janža. Bil je od vseh spoštovan, saj je bil dober gospodar, bil pa tudi dober krščanski mož, večletni cerkveni ključar in dobrotnik cerkve. Kako je bil priljubljen, je pokazal pogreb. Naj mu sveti večna luč — žalujocim naše iskreno sožalje!

Dobrotnica revežev odšla po večno plačilo. V torek, 30. januarja, je umrla v Libanjah, občina Svetinje pri Ormožu, 80 letna posestnica Antonija Zličar. Žena in mati, kot je bila ta, pač zasluži, da se je spomnimo na tem mestu. Pogrešali jo bodo vsi, ki so jo poznali od blizu in daleč. Dobrote je vedno delila povsod z besedo in dejanjem. Od njene hiše ni nikdar noben siromak odšel praznih rok. Z globoko vero v svojem srcu in ljubeznijo do Boga je srečno preživela vse bridkosti in težave, ki morejo človeka doleteti. Že v začetku svetovne vojne, leta 1916, ji je umrl mož in kot vdova je do sedaj vodila veliko posestvo. Imela je 12 otrok, od katerih jih

še sedem živi, in katere je vse dobro preskrbela. Sadovi njene krščanske vzgoje se kažejo na vseh njenih otrocih. Bog nam daj še mnogo takih krščanskih mater! Naj v miru počiva! Svojcem naše sožalje!

V lepi starosti 74 let let je v Nedelici umrl posestnik Matija Magdič, dolgoletni odbornik prejšnje samoupravne občine Nedelica. Ker je bil ugleden in dober človek, ga je na poslednji poti spremlilo mnogo vernikov. Naj počiva v miru!

Smrt dobre matere Elizabete Per pri Sv. Andražu v Slov. goricah je zelo prizadela njene otroke in vse ostale, ki so uživali dobrote pokojnice. Na zadnji poti je imela številno spremstvo, ki ga je vodil g. župnik Alt, kateri se je od pokojnice poslovil z lepim nagovorom, cerkveni pevci pa z žalostinko. Naj ji sveti večna luč, preostajim pa naše iskreno sožalje!

Goriški Slovenec umrl v Savinjski dolini. Na Svečnico smo pokopali pri Sv. Frančišku Ksaveriju Alojzija Gorjanc, doma iz Lestovnice pri Gorici. Ob času vojne z Abesinijo bi moral oditi na fronto, a je pribežal v Jugoslavijo, kjer je delal kot kovaški pomočnik, dokler mu nenadna smrt ni pretrgala nit življenja v 30. letu starosti. Naj mu bo slovenska zemlja lahka, materi in bratoma, ki žive tudi v Jugoslaviji neznano kje, pa naj služi to sporočilo v morebitno obvestilo.

Bog je poklical k sebi pri Sv. Juriju ob juž. žel. po dolgi bolezni Nežo Kormonšek, skrbno mater ter skromno in delavno ženo, ki je bila priljubljena pri vseh delodajalcih. Za njeno trpljenje naj ji bo Vsemogočni plačnik! — Žalujocim naše sožalje!

Soudeleženec šentjurskega punta umrl. S težkimi srci smo spremili v št. Jurju ob juž. žel. k večnemu počitku Jožefa Koželja, posestnika iz Podgrada. Kot fant in kot mož je bil vedno med najzavednejšimi Slovenci in katoličani. »Slov. gospodar« je bil pri njem stalen gost. Bil je med ustanovitelji Prosvetnega društva in šentjurske Hranilnice in posojilnice ter do smrti njen odbornik. Pomagal je ustanovljati še pred vojno Konzumno zadrugo. Še kot fant je bil soudeleženec slavnega šentjurskega punta, ko so celjski in domači nemčurji v št. Jurju skiepali in ustanovljali nemško šolo, naši tedanji vrli fantje, ki so zdaj večinoma že v večnosti, so pa to sejo s pestmi in metlami razgnali in s tem zaključili vprašanje nemške šole v št. Jurju. Pogreb je bil zelo lep kljub snegu do kolen. Pevci so mu pri odprtem grobu zapeli žalostinko, ob kateri se je marsikomu zasolžilo oko. Zapuščca ženo in troje otrok, ki so že vsi preskrbljeni. Žalujocim naše sožalje — rajnemu pa bodi Bog plačnik za vse zasluge na verskem in gospodarskem polju. Naj počiva v miru!

Umrla 80 letna starica. V letošnjem letu jih je v Šmarju pri Jelšah že precej umrlo, med temi je bila najstarejša Antonija Jagodič na Bobovem, ki je dočakala 80 let. Naj počiva v miru!

Pri Sv. Miklavžu nad Laškem umrl. V lanskem letu smo imeli samo osem mrlčev, letos pa že pet. Umrl so naslednji: Ožek Franca v starosti 65 let iz Paučena; Buček Alojzija, žena upokojenega železniškega čuvaja iz

je do zadnjega krajcarja. Koliko kletev je padlo na Lukovo glavo, koliko solz na njegovo dušo! Toda pomladna strn je zarumenela, napolnilo se je tudi klasje in po Luku nihče več na vasi ni vprašal. Kakor da ga je Sava odnesla daleč, daleč od tod.

Le en človek ga ni in ni mogel pozabiti — Mikica. Vsi njegovi računi so šli po zlu. Hotel je Luko ugrizniti, toda pregnati ga ni hotel. Saj Luka ga je živil, Luka je imel polno torbo denarja, na te je Mikica prežal. Vse mu je zdaj ušlo izpred nosu in prišli so žalostni, hudo žalostni časi za plešastega pisarja. Kakor črv so mu kopale po srcu besede:

»Kje je Luka? Kje je Lukov denar?«

Poiskal je cigana Ugarkoviča, naj se ta razgleda po svetu in naj povpraša druge cigane, ali je Luka še kje živ.

Toda tudi cigani mu niso našli sledu. Kam se je skrnil? se je spraševal lačni pisar. Ko bi vedel, ko bi ga našel — bilo bi dobro. Toda če je živ, bo prišel, mora priti. On si je to Maro v srce zakopal, nori za njo, ko ga mine prva žalost, bo prišel, poiskal jo bo, potem — potem bodo spet zlati časi zame...

Neke nedelje popoldne pred šentkatarinjem je srečal pisar župana prav na kraju vasi. Janku ni bilo srečanje Bog ve kaj ljubo, ker ni rad videl pisarja, odkar so prenehali Lukovi posli. Otresti se ga ni mogel, ker ga

je držal Mikica na uzdi zaradi one pajdašije z Galovičem in bi mu bil pri gosposki lahko škodoval.

»Hvaljen Bog, Mikica!« ga je pozdravil Janko.

»Kako, kako?«

»Hm!« je zagodrnjal pisar, »kakor vrabcu o božiču.«

»Že mesec dni te nisem videl.«

»Zakopal sem se v svoje smetišče. Kaj imam od ljudi?«

»Eh, ti spet na staro harmoniko godeš! No, pojdi, stopiva na kozarec! Sem pravkar koruzo v mestu dobro prodal. Ali greš?«

»Kaj me sprašuješ? Kdaj si še nisem dal plačati?«

Stopila sta v krčmo in sedla k vinu.

»Čisto mi je jezik otopel,« je rekel pisar, »ne vem že več, ali je to vino dobro ali ne.«

»Eh, ni slabo.«

»Jaz se držim žganja; to daje moč.«

»Jaz pa ga ne smem, kvečjemu zjutraj požirek,« je odkimal Janko. »Ta služba mi je vso pamet zmešala.«

»Čuj, čuj! Kaj je to?« je vzdignil pisar glavo. »Kaki tamburaši so to?«

»Ali ne veš? Lončaričeva Mara se ženi. Svatje gredo iz mesta.«

»Glej, glej!« se je zdrznil pisar. »Nisem vedel, da je danes. Ali, tebe niso povabili?«

»Niso.«

jejo tudi hiše, stanovanja, razlašajo posestnike in izvršujejo policijsko delovanje. V Vilnu je koj po vpadu Rusov nastala rdeča milica. V Slonimu se je na prvi poziv prijavilo 250 delavcev k rdeči milici.

Smrtonosni glavnik

Monterji neke elektrarne v Okrouhlicah na Češkem so te dni popravljali poškodovano omrežje. Pred začetkom dela so prekinili tok v krajevnem transformatorju, ki je v kleti šolskega poslopja. Ko so končali popravilo, so posilali 17 letnega vajenca Milostava Smejkalja k transformatorju, da bi tok spet vključil. Ker ga dolgo ni bilo nazaj, so ga šli iskat in so ga našli s hudimi opeklinami v kleti mrtvega. Po-